

SANTA FE TREN İSTASYONU
GÜNEYDOĞU KANSAS,
27 MAYIS 1936

Tren beni kucağına almış, bir beşik gibi sallıyordu. Gözlerimi, pencereden görünen tozlu kırsala kapatıp sadece hikâyelerden bildiğim tabelayı hayal etmeye çalıştım. Kasabanın hemen girişinde yer alan tabela ve üzerinde kocaman mavi harflerle bir yazı: MANIFEST: ZENGİN BİR GEÇMİŞİ VE PARLAK BİR GELECEĞİ OLAN KASABA

Babam geldi aklıma; Gideon Tucker. En iyi yaptığı şey hikâye anlatmaktı ama son haftalarda bu giderek azalmaya başlamıştı. Ne zaman, “Abilene, sana hiç şeyi anlatmış mıydım?” diye söze girse sessiz ve pür dikkat dinlemeye başlardım onu. Anlattığı hikâyelerin çoğu, bir zamanlar yaşamış olduğu Manifest kasabası hakkındaydı. O kadar canlı anlatırdı ki kelimelerinde parlak renklerle boyanmış dükkânların kepenklerini, kasabada yaşayan kıpır kıpır insanları görür gibi olurdum. Gideon’u dinlemek ağızda eriyen karamela tadındaydı. Yumuşak ve tatlı.

Anlatmayı bitirip söyleyecek fazla bir şeyi kalmadığın-

CLARE VANDERPOOL

daysa dinlediklerimi düşünüp o tadı tekrar almaya çalışırdım; kelimelerinin lezzetini hatırlayarak. Belki de bu yüzden, ondan uzakta olduğum zamanlarda bile, bana verdiği rahatlık ve güven duygusunu hiç kaybetmedim. En çok da Iowa'daki tren yolu yapımında çalıştığı o yaz, kendisiyle kalamayacağımı söylediği zaman sesinde tattığım kederi anımsarım.

Bir şeyler onu değiştirmişti.

Her şey dizimi yaraladığım o gün başladı. Yara enfeksiyon kapınca daha da kötüye gitti. Doktorlar, iyileştiğim için şanslı olduğumu söylediler. Fakat sanki Gideon da benimle beraber yaralanmış gibiydi. Sadece, o iyileşemedi. Ve sadece beni oradan uzaklaştırmak bile onun için yeterince acı vericiydi.

Çuval bezinden sırt çantama uzandım. İçinde benim için özel anlamı olan birkaç parça eşya vardı. Mavi bir elbise, meşrubat şişelerini toplayarak kazandığım iki gıcır onluk, Gideon'dan gelen ve içinde, Manifest garında Rahip Howard tarafından karşılanacağım yazılı bir mektup. Ve benim için çok çok özel bir şey daha. Bir kutu içerisine yerleştirilmiş 1917 tarihli *Manifest Haberleri* gazetesine sarılı pusula: Babamın pusulası.

Altın bir kapağı vardı ve bu kapak onu bir cep saati gibi gösteriyordu. Ancak pusula biraz sorunluymuştu. Normal bir pusulanın ibresi sürekli kuzey yönünü gösterirken bunda ise ibre, en ufak bir sarsıntıda sağa sola kayıyor; her yönü gösteriyordu. Aslında o kadar eski de değildi. İçinde pusulayı yapan kişinin ismi ve yapıldığı tarih de yazıyordu: St. Dizier, 8 Ekim 1918. Gideon sürekli pusulayı tamir ettirme-

Babamı Beklerken

yi düşünürdü ama ben ayrılınca buna gerek kalmadığını, çünkü artık kendisine tren raylarının rehberlik ettiğini söyledi. Yine de bu bozuk pusulanın zincirinin ta onun cebine uzanacak kadar uzun olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu; bir ucunda o, bir ucunda ben.

Sarmış gazeteyi belki de bininci kez düzelttim ve babam hakkında bir şeyler bulurum umuduyla tekrar inceledim. Gazetenin bir yüzünde yine aynı eski büyük baş hayvan raporu ve diğer yüzünde de yine Hattie Mae'ye ait 'Haberciniz' isimli makale köşesi vardı. Altında da Savaş Tahvilleri ve Billy Bumb saç toniği reklamları. Hattie Mae hakkında buradaki makalesi dışında hiçbir şey bilmiyordum ama makalesinin basılı olduğu sayfanın bir süre için Gideon'un pusulasını koruduğunu tahmin ediyor, bu yüzden de ona minnet duyuyordum. Gazeteyi dikkatle kutuya koydum ve kutuyu da sırt çantama yerleştirdim. Fakat pusulayı elimde tutmaya devam ettim; sanırım tutunacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Kondüktör vagona geldi: "Bir sonraki durak Manifest!"

7.45 akşam treni tam zamanında varacağı benziyordu. Kondüktörler hep sadece birkaç dakika önce haber verdiği için acele etmem gerekiyordu. Pusulayı sırt çantamın yan cebine sokuşturup son vagona doğru yürümeye başladım. Biletini tam ödemiş bir yolcu olarak bu kez trenden atlamak zorunda değildim ve vaizin de beni beklediğini biliyordum. Ama işinin ehli herkesin bileceği gibi, biri bir yerde seni aramadan önce, senin görülebilecek bir yer bulman her zaman en iyisidir. Zaten bunu hesaplayarak giyinmiştim ve hava da bir saat daha kararmayacaktı, yani etrafa

CLARE VANDERPOOL

bakınmak için yeterli zamanım vardı.

Son vagona, bana öğretildiği gibi, dönen tren tekerleklerinin ritmi kalp atışlarımın ritmini yakalayacak seviyede yavaşlayıncaya kadar bekledim. Ama küçük bir sorun vardı, aşağıya baktıkça kalbim hızlanarak çarpmaya başlıyordu.

Sonunda yeşil bir alan yakaladım ve atladım. Hızlı ve sert bir düşüş oldu. Düştüğüm yerde yuvarlanırken, hantal hantal uzaklaşan trene teşekkür edip hoşça kal bile diyemedim.

Ayağa kalkıp üzerimi silkelerken en fazla beş metre önümdeki tabelayı fark ettim. Hava şartlarının etkisiyle üzerindeki mavi boya neredeyse tamamen silinmişti. Üzerindeki harflerin çoğunun kopmuş olması tabelanın sıklıkla atış talimi için kullanıldığını gösteriyordu. Öyle ki levhadaki yazıdan geriye sadece şunlar kalmıştı:

MANIFEST: GEÇMİŞİ OLAN KASABA

HATTIE MAE HABERCİNİZ

27 MAYIS, 1917

Manifest Haberleri'nde bir ilke imza atacak olan bu köşede size seslenmekten ötürü mutluluk duyuyorum. Geçen sene Manifest Lisesi okul gazetesi editörüydim. Bu deneyim bana, habercilik için bir göz ve ilginç olayların kokusunu alabilmem için de iyi bir burun sağladı. Henry amcam, okul gazetesindeki deneyimimin ardından gazetesindeki yazarlarla da görüşüp bana bu köşeyi verdi. Ülkemizin savaşa girdiği ve genç erkeklerimizin savaş için bu güzel özgürlükler ülkesinden ayrıldığı son günlerde, bizler de ev cephesinde uyanık ve tetikte olmalıyız. Başkan Wilson, hepimizi bu savaş sürecinde tüm vatanperverliğimizle elimizden gelen her şeyi yapmaya davet etti. Şimdiden çok kişi bu davete cevap

verdi. Hadley Gillen savaş tahvillerinin, nalburdaki bir santimlik çivilerden bile daha çabuk satıldığını söylüyor. Bayan Eudora Larkin önderliğindeki Amerikan Devriminin Kızları Derneği üyeleri harıl harıl zafer yorganları dikeyor.

Hatta Bayan Velma T. Harkrader, geçen hafta büyük bir özveriyle son sınıf kimya öğrencilerine, ordumuzun erkekleri için rahatlatıcı paketler hazırlattı. Biz, Bayan Harkrader'ın hayat iksirini hazırlarken ufak tefek aksilikler oldu ama paketler kırmızı, beyaz ve mavili kumaşlarla sarılınca bayağı güzel görünüyordu. Ordudaki çocukların, paketleri büyük bir memnuniyetle karşılayacaklarından eminim. Ve şimdi, benim de kasabamız Manifest'in 1917 Yabanmetersini Kraliçelik Tacı için hazırlanmam ve onu, aynı zamanda bütün o çok çalışıp emeğinin karşılığını alamayan gazeteciler gibi pazarlamam gerekiyor. İşte şimdi size söz veriyorum sevgili okuyucular: Her hafta bu köşede, kasabamızın en gerçek ve belgelenebilir haberlerini büyük bir dürüstlük ve titizlikle hazırlayıp sunacağım. O nedenle, Kimler, neler, niçinler, ne zamanlar ve neredeler için her pazar gazetenizdeki büyük baş hayvan raporu-